

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/29/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012211184
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012211184.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 26, IČO: 31 303 862, právne zastúpeného: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra životného prostredia SR č. 6532/2012-2.2 zo dňa 4. októbra 2012, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/2611/12-85 zo dňa 6. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/2611/12-85 zo dňa 6. novembra 2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom súd právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/2611/12-85 zo dňa 6. novembra 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil napadnuté rozhodnutie ministra životného prostredia SR zo dňa 4. októbra 2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 323,50 € na účet právnej zástupkyne žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil tým, že podľa jeho názoru nie je zrejmé, akými úvahami bol správny orgán vedený, keď pristúpil k vydaniu výnimky zo zakázaných činností na území so štvrtým stupňom ochrany. V rozhodnutí je uvedené ustanovenie zákona, podľa ktorého správny orgán postupoval, nie je však vysvetlený dôvod, prečo bola výnimka udelená, prečo takéto riešenie bolo nevyhnutným opatrením. Za dôvod udelenia predmetnej výnimky nemožno považovať, že žiadateľ nepoužije neregistrované chemické látky, alebo že použitie herbicídov bude účinnejší, pohodlnejší spôsob ako iné (konzervatívne) spôsoby odstraňovania burín. Bez odstránenia uvedeného nedostatku rozhodnutia nie je možné jednoznačne posúdiť opodstatnenosť rozhodnutia žalovaného a teda v konečnom dôsledku ani preskúmať zákonnosť rozhodnutia z tohto pohľadu. Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že napadnuté druhostupňové rozhodnutie žalovaného je pre nedostatok

dôvodov potrebné podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na úspech v konaní bolo žalobcovi priznané právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Žalovaný napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za nesprávny z dôvodu uvedeného v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., keďže rozhodnutie súdu 1. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že druhostupňový správny orgán na základe presne a úplne zisteného skutkového stavu potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie, ktorým bola povolená výnimka zo zakázaných činností v zmysle § 15 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane prírody na aplikáciu chemických látok (herbicídov) v CHA Park v Topoľčiankach, pričom vo svojom rozhodnutí podrobne uvádza úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov, preukázal súlad jeho správnej úvahy s použitými právnymi predpismi a vyrovnal sa s návrhmi a námietkami účastníkov. Žalovaný zásadne nesúhlasí so záverom krajského súdu, že žalovaný nepreukázal dôvodnosť udelennej výnimky. Žalovaný v druhostupňovom správnom rozhodnutí jasne a presne uvádza nielen to, že povolená činnosť bude uskutočňovaná registrovanými látkami, zároveň vysvetľuje prečo by iné riešenie nepredstavovalo účinnejší nástroj na ošetrovanie chodníkov v CHA Park v Topoľčiankach. Zároveň prvostupňový ako aj druhostupňový správny orgán v súlade s odporúčaním ŠOP SR, Správy CHKO Ponitrie stanovili v rozhodnutiach oboch stupňov podmienky realizácie povolenej činnosti, ktoré v maximálnej miere zohľadňujú životné prostredie a súčasne minimalizujú možné negatívne dopady naň. Žalovaný zotrváva na názore, že predmetné rozhodnutia sú vecne správne, vychádzajú z náležite zisteného skutkového stavu, sú v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, nakoľko obsahujú všetky zákonom ustanovené náležitosti a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, resp. zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 246c ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 15 ods. 1 písm. d/ zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny na území, na ktorom platí štvrtý stupeň ochrany, je zakázané aplikovať chemické látky a hnojivá.

Podľa § 67 ods. 1 písm. h/ zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny krajský úrad životného prostredia môže v odôvodnených prípadoch povoliť výnimku zo zakázaných činností v územiach s druhým, tretím, štvrtým alebo piatym stupňom ochrany, v chránených vtáčích územiach a ak ide o prírodné pamiatky a národné prírodné pamiatky a ich ochranné pásma podľa § 24, a ak ide o druhy

podľa § 40 v súvislosti s povoľovaním výnimky z územnej ochrany, ak tak určí ministerstvo.

Podľa § 82 ods. 12 zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v rozhodnutí vydanom podľa tohto zákona, ktorým sa dáva súhlas na výkon činnosti alebo ktorým sa povoľuje výnimka zo zákazu činnosti podľa tohto zákona, môže konajúci orgán určiť podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny a obmedziť ich časovú platnosť.

Predmetom súdneho prieskumu v danej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Nitre č. 2010/00621-20 zo dňa 16. decembra 2010 a zamietnuté odvolanie žalobcu proti tomuto rozhodnutiu. Prvostupňovým rozhodnutím bola povolená výnimka zo zakázaných činností v zmysle § 15 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane prírody a krajiny na aplikáciu chemických látok (herbicídov) v Chránenom areáli Topoľčiansky park.

Krajský súd vyhovel žalobcovi a rozhodnutie žalovaného ako nepreskúmateľné podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že z rozhodnutia žalovaného síce vyplýva, aké skutočnosti boli podkladom pre jeho rozhodnutie, avšak nie je zrejmé, akými úvahami bol správny orgán vedený keď povolil výnimku zo zakázaných činností na území so štvrtým stupňom ochrany. Podľa jeho názoru za dôvod udelenia výnimky nemožno považovať, že žiadateľ nepoužije neregistrované chemické látky alebo že ich použitie bude účinnejší spôsob ako iné, konzervatívne spôsoby odstraňovania burín.

Najvyšší súd k rozhodnutiu žalovaného uvádza, že žalovaný sa vyjadril ku každej námietke žalobcu a poskytol relevantné dôvody potvrdenia rozhodnutia o udelení výnimky. Pokiaľ ide o námietku krajského súdu, že žalovaný nevysvetlil úvahy, ktoré ho viedli k vydaniu rozhodnutia a neuviedol prečo by použitie chemických látok malo byť účinnejším spôsobom ako iné, konzervatívne spôsoby, najvyšší súd poukazuje na str. 3 rozhodnutia žalovaného, kde sa uvádza, že „odstraňovanie burín a tráv rastúcich na chodníkoch nie je možné riešiť tradičným kosením, nakoľko ich nie je možné nechať narásť do vhodnej veľkosti. Použitie motorovej kosačky je možné aj pri celkom nízkych nárastoch, ale pri tomto spôsobe dochádza k rozmetávaniu štrkových zásypov. Odstraňovanie burín okopávaním nie je vhodné, pretože sa poškodzuje násypová vrstva a na jej povrch sa dostáva viac zeminy, čím sa zhoršuje kvalita chodníka a vytvára sa väčší predpoklad na zaburinenie“. Na základe vyššie uvedeného je možné konštatovať, že druhostupňový správny orgán postupoval v súlade s § 47 ods. 1 Správneho poriadku.

Najvyšší súd vo vzťahu k hmotnoprávnej stránke veci musí prisvedčiť konajúcim správnym orgánom, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na povolenie výnimky v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona o ochrane prírody a krajiny. V konaní bola dostatočným spôsobom preukázaná dôvodnosť použitia chemických látok na ošetrovanie chodníkov v Chránenom areáli Topoľčiansky park, kde platí štvrtý stupeň ochrany. Žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol, že iná alternatíva ošetrovania chodníkov neprichádza do úvahy.

Na záver najvyšší súd poukazuje na to, že ochrana životného prostredia ako spoločného záujmu všetkých občanov Slovenskej republiky je dôležitou aktivitou a činnosť združení na ochranu životného prostredia na jeho rôznych úsekoch si jednoznačne zaslúži pozornosť a podporu. Avšak nielen na získanie všeobecnej podpory a rešpektu by tieto združenia mali zakaždým zvažovať účelnosť krokov, ktoré podnikajú, aby v konečnom dôsledku nemrhalu svoju pozornosť a prostriedky na formálne prejavy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.

mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.